põhiseaduses riigivanem (president). Uus põhiseadus kujutab endast selles mõttes suhteliselt õnnelikku keskteed ja seda tuleb vahest pidada uue põhiseaduse väljapaistvamaks saavutiseks. Võib küll osaliselt tunduda, et valitsuse ja riigikogu kõrval presidendi võim on vahest liialt domineeriv, kuid neis vahekordades võib tekkida ka terve skaala erinevaid võimuvahekordi, olenevalt inimestest ja oludest. Üldiselt ei saa aga president tähtsamates küsimustes tegutseda iseseisvalt, vaid koostöös riigikoguga, vabariigi valitsusega, riigikohtuga ja sõjavägede ülemjuhatajaga (§§ 59, 42, 114, 129 jne.). Samale teistega koostöötamise põhimõttele on rajatud ka teiste võimuorganite tegevus. Niihästi presidendi-instituut kui ka kahekojaline rahvaesindus koos nende kujundamise moodustega on suuremad muudatused, mida uus põhiseadus endaga kaasa toob.

Õige silmapaistvat kohta uues põhiseaduses oma kaitsetehnilise kui ka juriidilise väljaarendamise poolest omab riigikaitse peatükk. See on muidugi tingitud rahututest rahvusvahelistest oludest ja sellest sõltuvast kaitsevalmiduse tarvidusest.

Põhiseaduse elluviimise seadused.

Kui rahvuskogul oli kulunud põhiseaduse väljatöötamiseks ja vastuvõtmiseks aega viis kuud ja kümme päeva, ei jäänud tal põhiseaduse elluviimise seaduste väljatöötamiseks ja vastuvõtmiseks rahvahääletuse otsusega määratud kuuekuisest tähtajast aega järele mitte enam täit kolme nädalatki. See aeg oli liiga napp nii ulatuslike ja kaaluvate seaduste väljatöötamiseks, nagu seda olid: Vabariigi presidendi valimise seadus, Riigivolikogu valimise seadus, Riiginõukogu kujundamise seadus, Riigikogu ajutine kodukord, Riigikogu töökorra seadus, Vabariigi pre-

Eesti kroonika 1937, lk. 30